

den Udstrækning, hvori de private Grundeiere have benyttet den dem nu og paa de anførte Vilkaar aabnede Udgang til Byggefrihed. Det maa dernæst antages, at Kommunen til den Tid har begyndt Afhændelsen af sine Grunde, og man vil da ved de af den opnaaede Priser for Grunde med fuld Byggefrihed faa en brugbar Maalestof for, hvad Byggefriheden alene passende kan ansættes til. Endelig vil der da ogsaa være udført en Deel af de Veie, Gader, Torve osv., der endnu kun staae paa Papiret, men ved Taxationen synes at have været regnede som alt eksisterende. Det er saaledes kun en Udsættelse, som vil finde Sted, naar man undlader nu at

aabne Udgang til Dverffjøn; den vil vel ramme baade Statskassen og adskillige Grundeiere, men det synes dog klogere at vælge dette end at aabne Døren for en Række af Overtaxationer for enkelte Grundstykkers Vedkommende og derved fremkalde mange Slags Uligheder. Det er indrømmet af Krigsministeren, at efter Fæstningens Nedlæggelse bør hele dette Anliggende snarest mulig overgaae til et af de civile Ministerier, og det vil da kunne tages under Dverveielse, om det ikke efter de fem Mars Udløb vil være rettere at lade Staten foretage en almindelig Omtaxation end, saaledes som Lov 6te Juli 1867, § 2, forudsætter, at overlade denne til hver enkelt Eiers Initiativ.

III.

Dverdragelsen til Kjøbenhavns Commune af en Deel af Fæstnings-terrainet.

Udvalget har paa Anmodning faaet meddeelt af Krigsministeren den af Commissionen til Afhændelse af Fæstningsterrænet førte Journal, og skal derefter give en Fremstilling af Forhandlingernes Gang og Betskaffenhed.

Efterat Kjøbenhavns Magistrat paa fæstet Forspørgsel fra Krigsministeriets Side havde meddeelt, at Communalbestyrelsen var villig til at træde i Underhandling med Ministeriet angaaende den i § 8 af Demarcationsloven af 6te Juli 1867 omhandlede Dverdragelse til Kommunen af den Staten tilhørende Grund, der er beliggende mellem Demarcationslinien og Boldgaden paa Sjællands Side, foreslog Krigsministeriet Indenrigs- og Finantsministeriet, at de paagjældende Forhandlinger fra Regjeringens Side skulde føres gennem en Commission, sammensat paa lignende Maade som den, der havde været nedsat til Udarbejdelsen af den under 30te October 1868 allerhøist stadfæstede Byggeplan for Demarcationsterrænet. Heri erklærede de to sidstnævnte Ministerier sig enige, og valgte til at indtræde i en saadan Commission Statsraad, Departementschef i Indenrigsministeriet *Linne* og *ann* samt Statsraad, Chef for Finantsministeriets Secre-

tariat *Reyh*. Under 4de Januar 1869 udsærdigede da Krigsministeriet Commissorium for den nævnte Commission, hvori det udnævnte General *Dreyer* til som Formand at indtræde, og bemyndigede ham til at paalægge Ingenieurcorpset at yde Commissionen den Assistance, den maatte behøve til Udførelsen af sit Hverv, samt til at antage en Ingenieurofficer til Secretair i Commissionen. Hertil antog General *Dreyer* sin Adjutant, Premierlieutenant *Hønløe*.

Commissionen holdt sit første Møde den 7de i M. Den blev enig om, at man burde søge at sælge for en bestemt fast Kjøbesum for hele Terrænet, og at det i Lovens § 8, 2det Punktum, nævnte Alternativ, hvorefter Kommunen skulde sælge i Detail for Statens Regning med en Andeel i Provenuet, indtil videre lodes ude af Betragtning, idet Commissionen var enig om, at denne sidste Maade at sælge paa havde Meget imod sig og derfor i hvert Tilfælde kun burde vælges, naar en Dverenskomst om Dverdragelse mod en bestemt Kjøbesum ikke kunde tilveiebringes. Derhos vedtoges det at tilveiebringe saadanne Beregninger, hvorefter Terrænets Værdi kunde anslaaes.